

Representativitet i Klimatriksdagens klimatrådslag

Klimatriksdagen arrangerade lokala Klimatrådslag på tre kommuner; Sollefteå, Malmö och Borås. Nedanstående grafer sammanfattar hur väl rekryteringen av deltagare fungerade i varje kommun. I alla kommuner var målet att rekrytera väl över 100 kandidater (gärna tre gånger så många som deltagarantalet) och bland dessa välja 39-41 deltagare.

De sex graferna för varje kommun visar representativiteten för ett av Klimatriksdagen valt kriterium; kön, ålder, högsta utbildningsnivå, geografisk spridning, sysselsättning och klimatoro. Stapeln längst till vänster visar fördelningen i befolkningen i kommunen. Idealet vore om övriga staplar vore lika som den.

Den andra stapeln visar hur fördelningen ser ut i kandidatpoolen. Den avviker ofta ganska mycket från idealet. Tanken är att lottningsprogrammet ska välja ut en delmängd av poolen så att det blir mer representativt igen.

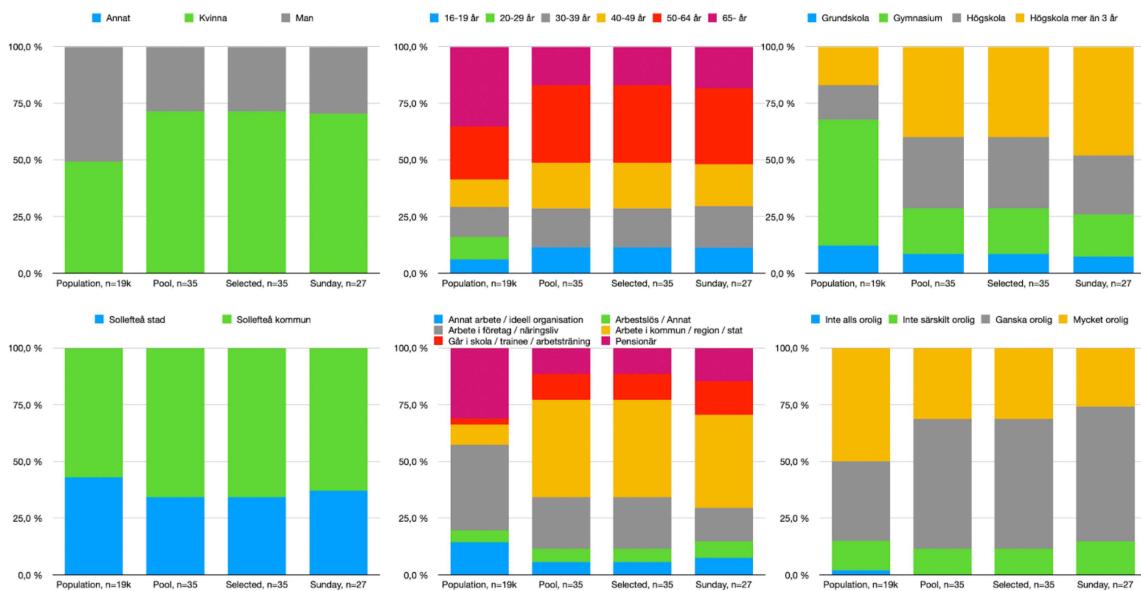
Den tredje stapeln visar fördelningen bland de utvalda deltagarna i början av processen. Tyvärr får man räkna med att några deltagare blir sjuka eller får andra förhinder under den månadslånga processen, så den fjärde stapeln visar fördelningen på slutet av processen. Är det ingen som hoppat av blir stapel 3 och 4 lika.

Till sist anger lottningsprogrammet också ett avstånd mellan den ideala fördelningen i befolkningen och deltagargruppen vid processens början; ett slags betyg på hur representativ gruppen är som helhet. Mindre avstånd är naturligtvis bättre.

Sollefteå

Målet var att rekrytera en representativ församling på 40 deltagare till Klimatrådslaget i Sollefteå. För att kunna skapa en väl representativ grupp hade en kandidatpool på en god bit över 100 kandidater behövts. Rekryteringen till Klimatrådslaget i Sollefteå misslyckades dock med detta, och hittade endast 35 personer som var villiga att delta.

Arrangörerna beslutade trots detta att genomföra rådslaget. Även ett rådslag som inte är representativ har vissa goda effekter, men tydlighet med detta i kommunikationen är väsentligt i sådana fall.

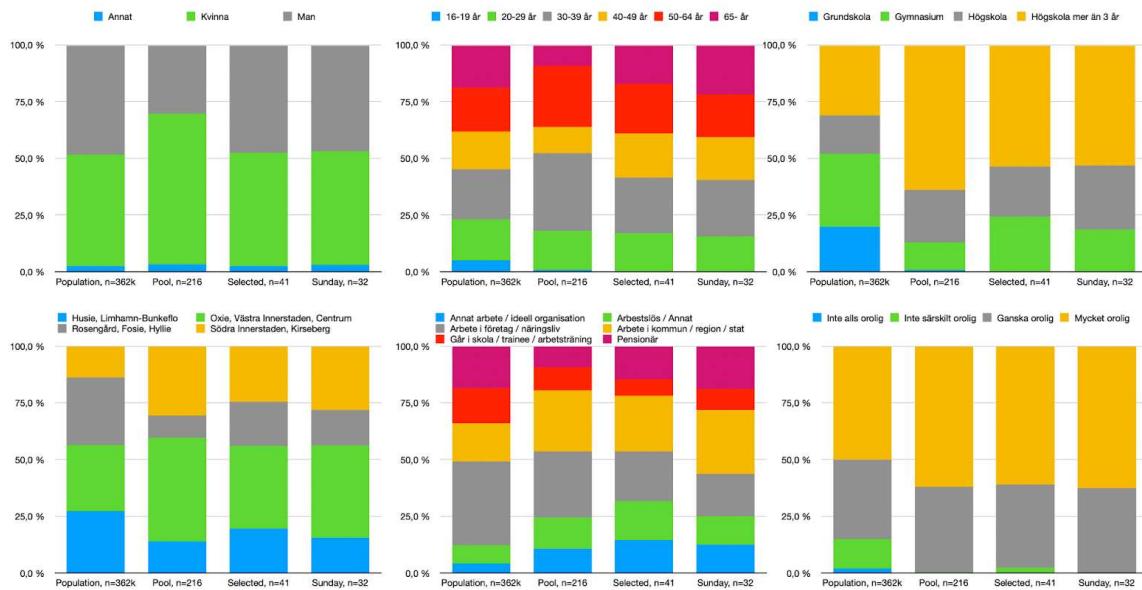
Alla graferna här visar tydligt hur befolkningen (stapeln längst till vänster) är väsentligt annorlunda än kandidatpoolen (andra stapeln från vänster), och rådslagets sammansättning dag ett (tredje stapeln från vänster) och vid slutet av sista dagen (sista stapeln).

Detta är alltså ett typexempel på hur det ser ut när en grupp inte är representativ.

Swedish-sortition distansen för den utvalda gruppen var 16,4. Inte bra.

Malmö

I storstaden Malmö var det betydligt lättare att rekrytera ett stort antal kandidater. Målet var att ta in 41 deltagare till Klimatrådslaget. För att kunna skapa en väl representativ grupp hade en kandidatpool på en god bit över 100 kandidater behövts, men det blev 216 personer som var villiga att delta.

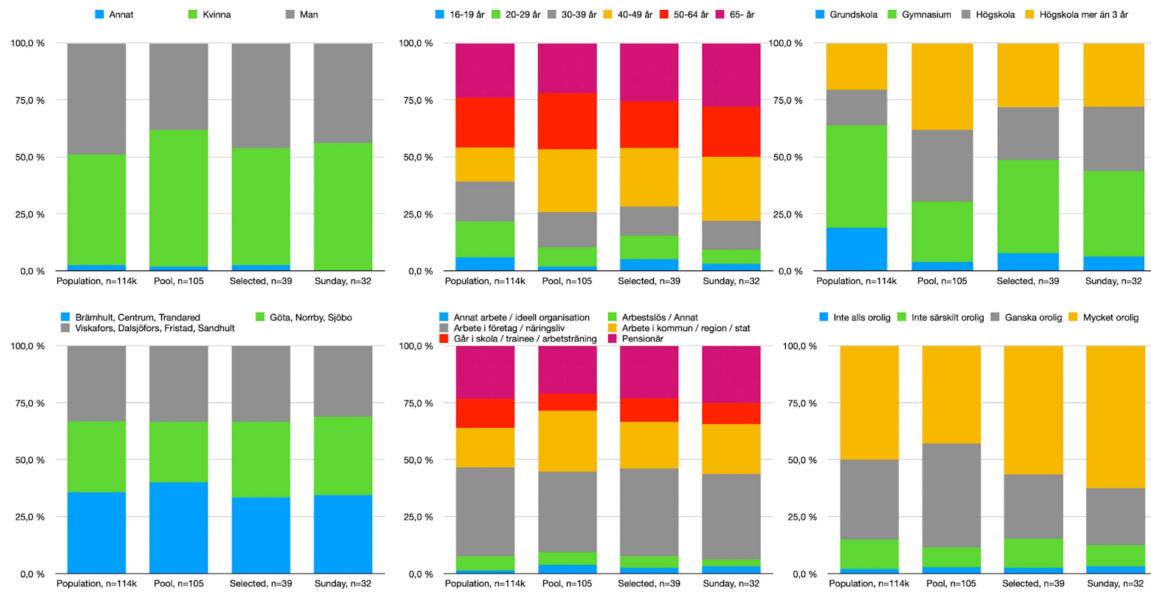

Lottningsprogrammet kunde nu göra sitt jobb och välja ut en grupp som var väsentligt mer lik befolkningen än kandidatpoolen. Det är dock tydligt att rekryteringen bland Malmöbor med lägre utbildning inte fungerat bra, och vissa att geografiska områden var underrepresenterade.

Swedish-sortition distansen för den utvalda gruppen var 9,0.

Borås

I den mellanstora staden Borås var målet att välja ut 39 deltagare. Efter mycket rekryteringsarbete kunde 105 kandidater tänka sig att delta.

I Borås var kandidatpoolen ganska nära idealet redan innan lottningsprogrammet gjort sitt urval, därför kunde en pool på 105 räcka för ett gott resultat.

Möjligen med undantag för att det på slutet var något för många som var mycket oroliga för klimatet då en del av dem som var ganska oroliga blev sjuka, så är denna grupp ett bra exempel på en representativ grupp.

Swedish-sortition distansen för den utvalda gruppen var 4,5. Det är mycket svårt att nå bättre representativitet än så här för en frivillig aktivitet, oavsett rekryteringsmetod.